

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišтво je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat
5 " " " 2krat,
4 " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Pad Francoske in Slaveni.

VII.

Vsa sedanja nemška srditost na Francoze in vse to tevtonsko sovraštvo je bilo za dobe te vojske več ali manj po brezvestnem nemškem časnikarstvu umetno narejeno, potem pa neprestano dobro netjeno in podpihovano. Sovraštvo med obema narodoma iz časov prvega Napoleona je že zdavnej v pozabljivosti izginilo, posebno sta pa slavna v Parizu živeča in tudi tam umrla nemška pisatelja Heine in Börne s svojo klasično satiro največ k temu primogla, da je galofobija med Nemci strašno smešna postala. Cvet te satire na nemške frankofage je bil Börne-tov neprecenljivi „Menzel der Franzosenfresser“. Vpliv teh dveh slavni pisateljev, naročito pa potem vpliv časa samega na Nemce je bil tak, da sta si oba naroda, akoravno ne srčna prijatelja, vendar popoluoma indiferentna postala. In vendar kakšen sad je že v zadnji vojski umetno izbujeni „furor teutonicus“ obrodil! — Ali eno sovraštvo je vsem Nemcem ukoreninjeno, ktero že od pamtiveka klije, to je sovraštvo proti Rusiji, odnosno proti vsemu Slavenstvu. V vsakem nemškem listu velikega cesarstva „Olle Willema“ in tudi ne redkokrat v Avstriji se že od nekdanj bere, in dandenes po teh velikanskih zmagah tem bolj poudarja, da konečno morajo Nemci tudi s Slavenstvom račun napraviti, kakor so zdaj s Francozom, da mora poprej ali pozneje priti do tega najstrašnejšega evropskega okršaja, v katerem si bote Prusija in Rusija kakor voditeljici obeh sovražnih elementov nasproti stali. Vsak Slaven mora s žalostjo priznati, ka imajo Nemci prav, da bode, ako ne v desetih, skoraj gotovo v dvajsetih letih do tega strašanskega boja prišlo. Gotovo le se ni treba bati tega boja toliko časa, dokler osebnja prijatelja „Olle Willem“ in Aleksander živita, ali življenje teh dveh starcev je le od denes do jutri.

In kakšno bi bile koe'e — ali „chances“ — pri taki vojski? Na eni strani bi stala preizvrstna nemška armada, kateri bi se navdušeno pridružili avstrijski Nemci, Magjari in Poljaki, torej skoraj cela Avstrija, Turčija in tudi Švedska, ako se njej le Finlandija obljubi. Na drugi strani bi bila Rusija sama tej ogromni sili nasproti, k večemu z jetično francosko zaveznico za nemškim hrbtom. Pri vsem našem velikem navdušenju za Slavenstvo smo si še le vedno toliko treznosti ohranili, da tukaj brez okolišanja izpovemo, ka bi bili v tacem slučaju po našem mnenju Rusi tepeni. Odkritosrčno moramo reči, da imamo od taistih dob, kar je Omerpaša s svojimi bosimi Turki trikrat zaporedoma posebno pa pri Kalafatu Ruse tako namlatil, malo „rešpekta“ pred armado naših severno-slavenskih bratov. Gotovo da je hrabrost in pogumnost rusovskih vojščakov nad vsako dvombo vzvišena, ali ravno tako je klasična okornost in nespretnost rusovskih generalov že historična postala. — Vspeh tega velikanskega boja bi skoraj sigurno zavisel od tega, ali bi bila Francoska spet mogočen in vpljiven faktor, ali bi spet toliko okrevala in se v toliko ojačila, ka bi bilo nemško cesarstvo primorano skoraj vso svojo armado, kakor je bilo zdaj, proti njej v boj poslati, ali pa ako bi takrat Francoska kot rusovska zaveznica le take peze bila, kakor je dandenes Španjolska.

Ako bi se prvi slučaj uresničil, da bi spet Francoska tako ojačila, brez dvombe bi potem Rusija zmagonosna iz te borbe izšla. Ali bati se je, ka je Bis-

mark s zadnjim mirom za to skrbel, da bi Francoska v takem dogodjaji kot zaveznica v svoji važnosti bolj denašnji Španjolski, nego nekdanji veličastni Franciji naličila. Pet milijard frankov plačila, otimanje Metza, Thionvilla in Bitscha, novo utrjenje Strassburga v zvezi s Kehlom, to so pogoji, ki morajo vsakega slona ali leva med državami pogubiti! Bismark ima le vedno en cilj in konec pred očmi, kateri ga vodi, kakor zvezda sv. 3 kralje v jutrovo deželo, namreč: veličastna Nemčija pod Hohenzollerni. V dosego tega cilja in konca se poslužuje vseh mogočih sredstev brez izbirkaj; po tem meri on vse svoje simpatije in antipatije. — V prvem pogovoru z Jules Favre-om v Ferrières-u je rekel Bismark, da njemu le stoji do Alzasije, Lorène in do trdnjav, ne pa toliko do penez, ker teh imajo Nemci sami zadosti. Torej zakaj pa potem 5 milijard od Francoske zahtevati, ker je bilo zračunano, da bi bili vsi vojskinci stroški z 1500 milijonov frankov popolnoma poplačani? Odgovor na to so nam dajali dan za dnevom vsi nemški uradni, oficijozni in neuradni listi: da je po Montecuculli-ovi besedi za vojskovanje treba denarja, potem denarja in na zadnje zopet denarja, da bo Francoska sigurno zmerom mislila na maščevanje teh strašnih zgubitkov, da jej je torej treba za dolgo dolgo časa odvzeti to prvo in zadnje sredstvo vsake vojske, da jo je treba ravno s tem v kratko rečeno do dobrega uoičiti! Znano je, da je Francozom neizmerno mnogo do tega stalo, da Metz obdržijo, da je v ta namen Thiers Bismarku za to najvažnejšo francosko trdnjavo še eno milijardo ponujal. Ali za vse take francoske ponudbe je bil Bismark gluhi: Bismarku je vedno pred očmi migljalo, da on vsaj za 20 let skrbi najboljšo za Nemčijo s tem, da Francozom edino pot, ktera je dozda v „Vaterland“ peljala, zamaši in zajezi. Skoz nevtralizirani Luksenburg Francozi ne morejo in ne smejo, ravno tako malo skoz nevtralizirani teritorij Švice in Belgije, torej edini izlaz, kateri jih zdaj v Nemčijo pelje, gre memo Metza, Thionville-a, Bitscha, Pfalzburga, Strassburga in Kehla! Pri začetku zadnje vojske ni nihče na Francoskem mislil, da bi katerikrat mogoče bilo, ka bi oborožen tujec do Metza predril; torej je bil Metz tudi, kakor se je pozneje izkazalo, za obsedovanje popolnoma nepripravljen. Pa v tej svoji nepripravljenosti je toliko časa zadrževal celo vojsko princa Fried. Karelna, broječo 250.000 mož! In ako bi bil imel zadosti hrane, dopuščajo vsi vojaški izvedenci, bil bi se lahko tudi 10 let, kakor stari Ilion, držal. To nam tolmači Thiers-ovo pogajanje, da je pri naloženi, že po sebi ogromni svoti petih milijard le še vendar šesto milijardo za Metz ponujal. Nemci pa, imajoči vedno pred očmi bodoči okršaj z Francosko in Rusijo bodo te že po sebi izvrstne, zdaj pridobljene trdnjave tako razširili in učvrstili, ka jim bo lahko stalo s kaciimi 200.000 brambovcov (Landwehr) Francosko prodreti — hotečo armado morebiti celo enega milijona tako vzdržati, da še noben francosk vojniki Rena videl ne bo! In med tem, ko je Germanija na ta dva načina prihodnjega zaveznika Rusije skoraj na nič spravila, sta dobrovoljni starček Gorčakov in njegov gospodar, duševni siromak Aleksander veselo prikimovala in postopanju svojih genijalnih „prijateljev“ (?) „Olle Willema, Bismarka in Moltke-te ploskala. Zakaj pa tudi ne? Ali nista imela tudi dosi vzroka za to? Saj so jima ti „prijatelji“ dali dovoljenje, vedé — po pogovoru „das Alter kindelt“ — kakšne igrače starcem najbolj ugajajo, ka si smeta na črnem morji zopet to-

liko ladij narediti dati, kolikor jih za zabavo ravno potrebujeja. Koliko pa je dandenes morsko brodovje vredno, ko torpedos obrežje in luke varujejo, pokazala je v zadnji vojski najbolj velikanska francoska flota, ki se ni upala nikjer nemškim obalom niti približati se.

Dr. V. Zarnik.

Pismo Rusa Pogodina Čehu Fr. Palackemu.

Slavni ruski publicist in zgodovinar M. P. Pogodin je napisal Fr. Palackemu, vodji narodne stranke česke, ob priliki, ko so se bili česki poslanci (žalibog samo česki narodni poslanci) hrabro oglašili proti slaveno-sovražni Beustovi vnanji politiki, naslednji list, kateri kakor bodo bralci „Slov. Nar.“ videli, govori o slavenskih odnošajih posebe in o evropskih v obče. Čitali smo ga v českem listu za znanost in politiko, „Osvěta“, iz kterega ga je i hrvatski „Branik“ prinesel. Priobčujemo ga tudi mi, da naši bralci vidijo, kako se na Ruskem misli in kakó se hoče v bodoče čase delati.

Pogodin piše:

„Poštovani in stari moj prijatelj! Z največim veseljem in navdušeni smo tukaj v Moskvi, v ruski Pragi, prečitali vaš politiški proglas, kateri je politična izpoved českega naroda.

Narod česki je govoril lepe, iskrene, jedrne in hvalevredne besede, naj bi jih čula Evropa.

O duhu slavenskem ni bilo glasa, nego on se je stoprv sedaj začel na naše oči vzvijati do carstva visokega neba!

Duh slavenski, zatren in proganjen, trebi si siloj pot skozi zapreke neprijateljev svojih.

Koliko se razločujejo vaše skromne besede od zavijač evropske diplomacije, polne goljufivih not, koliko od glasa sedanjih ministrov in predsednikov, kateri drug drugega varajoč po vetru idó, ki mu ni pota ni cilja ne poznajo!

Bodi vam čast in slava! Tako velja, da o vas govori vsak Slaven. Nič ne dene, ako nimate iglenarske puške, niti to, ako ne morete nameriti kanonov armstrongskih, niti iz mitreléz posipati svoje neprijatelje s krupnim svinjcem: poštene besede imajo svojo moč in nosijo dalje nego puška in kanon.

Najprej se razlegajo vaše besede do srca našega róda, ki deli isto osodo z vami: one se prijemljejo srca moravskega, slovenskega, hrvatskega, dalmatinskega, srbskega, bosanskega in bolgarskega. Nas vseh srca se odpirajo glasu vašemu, in nas vseh bode tam pri vas 30 milijonov in v Rusiji 80 milijonov. Že to je nekaj vredno na vagi svetske pravde. V Evropi boste našli mnogo jih, ki se nagibljejo popolnem na vašo stran, na Francoskem, kateri ste duševno v rodu in celo v Angleški, ne gledeč na egoistično in brezdušno vlado, bodo se ljudje našli pošteni in svobodni; da celó v Nemškem, mislim jaz, ne bode celo prebivalstvo pokorno sredovečnemu pravu desnice, ktero se je zdaj v novem življenju ponovilo, popravljeno in znamenito dopolnjeno.

Ne spominjam Rusije, ker v Rusiji se vsi izobraženi in zavedni glasovi z vami soglašajo.

Z nemirom pričakujemo, kaj bode na to — ne grof Beust, nego vlada avstrijska rekla, kateri vi kljubu vsem in tolikim trpljenjem, krivicam in udarcem prav po slavensko hudo z dobrim svetom vračate, na edino pravi pot jej kažete, na katerem hodeč bi se mogla iz ponora vzdigniti in okrepčati.

Samo vzajemna zveza raznih plemen na stanji enakega prava pod avstrijsko vlado zedinivši se, — ali kakor vi govorite, samo liberalna in na svobodi preobrazena Avstrija, na podlogi svobodne samouprave narodov, daje obliko, v kateri more Avstrija živeti.

Mi o tem mislimo takó: Avstrija ima, vzemimo, 35 milijonov državljanov. V tem številu štejejo Slaveni 20 milijonov; Nemci, Magjari in Vlasi vsak po pet, ostalo število naj bo na manje rodnjake. Jasno je, da vlada mora iskati vso moč v srcu slavenskem, da pred vsem mora zadovoljiti temu plemenu; ona mora hiteti, da dobi ljubezen in naklonost njegovo. Vse to tirja od nje pravičnost in prosto poštenje. Ako pak daje samo enemu bodisi kateremu koli plemenu prednost, nezadovoljnost mora biti na strani drugega — tako se dela zmešnjava in vrvanje, katerim se ni dal in se ne bode vrat presekati.

Avstrija pak je mislila drugače: ona je gledala korist svojo v pritiskavanji slavenske narodnosti. Rabila je preko dve sto let vsa mogoča nasilja. Ali je pa dosegla svoj cilj? To ne; nego je vzbudila, razvila in utrdila pred vsem duha narodni, ter je ta prebolel vse nezgode. No ako Avstrija ni mogla ničesa doseči, dokler je imela še vso moč v rokah, kaj hoče zdaj, ko je več nego 50 procentov svoje moči izgubila, ko je narod dozorel in raztreznil se v pritisku, prišel do samosvesti? Neogibna pravičnost in prosto poštenje hoče: da se premeni sedanji sistem.

Pravica ta sije v oči vsem od strani gledajočim historijo avstrijsko in njene denašnje razmere.

Vi ste, dragi prijatelj, že davno počeli ojasnjevati to istino avstrijski vladi.

Leta 1839, torej že pred 30 leti, ko sem se vračal jaz iz tujih zemelj, v katerih sem dolgo živel in razgovarjal se z vsemi našimi korifeji, katere, žalibog, krije že hladni grob, — napisal sem v svojem poročilu, adresiranem na ruskega ministra uka, Uvarova, te besede: „Avstrija se more držati samo s tem pogojem, ako premeni način svojega dela, . . . ako vrne Slavenu njih pravice in jih ima, kakor se imajo pravi vlastni otroci, ako v svojo obrano vzame jezik njih in izobraževanje. Ali žalibože na tako premeno se ne dá nikakor misliti, ker med sluhom avstrijskim in med vpijočim glasom slavenskim je neko brez zračno brez dno.“

Do denašnjega dne ni izginilo to brez dno, niso ga celo odstranila pobitja leta 1848., 1859. in 1866. Avstrijci so še vedno gluhi za glas slavenski, ki se razlega na okolo, vse to silneje in valovitije.

Da brate! Avstrija ne more razumeti, da so dvakrat dva četiri. Ona gledajoč ne vidi, slušajoč ne sliši.

Ona rajše pušča delati proti Slavenom in to za čudo nedosledno, pa ta nedoslednost škodi samo njej, med tem ko Slavene krepča in vzdiguje.

Kako bi razjasnili n. pr. to resnico: Magjari so se bili tek nedavno zarotili proti državi in zagrozili jej propast. Slaveni so jo z banom Jelačićem rešili, pridobivši si na pomoč rusko vojsko. Tu je za vse jasno, kdo jo je hotel pogubiti, kdo jej je bil prijatelj. Avstrijci so tačas ovešali izdajnike, magjarske kolovodje, katere so v roke dobili. Zdaj se je pa Magjarom zljubilo proslaviti te izdajalce avstrijske in domoljube magjarske. Avstrijci so to slavnost ne samo s prijaznim očesom gledali, nego so jo še sami slavili, pozabivši svoje nekdanje vešanje.

Hrvati pak, kateri so hoteli ob istem času oslavit Jelačića, ki je Beč rešil, začne vlada proganjati.

Magjari, kateri so bili Avstriji pogubo zagrozili, popeli so se na višek oblasti, dobili so z dualizmom pravo narediti si posebno državo, a zvesti Slaveni v Ogerski so si izvojevali s znojem svoje zvestobe to, da jim Magjari delé milost in nemilost.

Ni-li to progajanje dovoljno, uničiti potrpljivost Slavenov, ki štejejo 20 milijonov; ali jim to ne jemlje upanja v boljo bodočnost? Znamenje največe nezadovoljnosti že opazujemo. Koliko je vlada imela skrbi in napora z ustankom v Dalmaciji, katerega ni mogla nikakor zadušiti. Dolgo-li je temu, kar je bila krajina v orožji? Vrenje v Hrvatski moglo bi tudi prej dozeti, ter pariti grozno in na daleko.

Zdrava pamet nagovarja Avstrijo, naj premišlja zajeziti vulkan.

Ne sme pozabiti ni na to, da se v našem času izmenjavajo zgode edna strašnejša od druge, a mi jih komaj slutimo. Kakova je bila država, katere je propala na dolgo časa! Francoska je bila močnejša od Avstrije in Turške; imela je več moči, več izvirov za pomočke, da se okrepi in obrani: pa glej, nesrečo od meseca dni!

Vidimo, hvalo bogu, kako edenedini človek more prenarediti obraz celi državi in osodo celega pokolenja predrugačiti. Ali je dolgo, odkar je Cavour uzjednil celo Italijo; a Bismark na prvo mesto vzdignil državo drugega reda, katere se prej ni smela brez tuje privolje ni geniti?

Bode li sedaj, solnce moje, tudi mati Slavenka rodila junaka! da bi tudi ne bil Cavour ali Bismark; dosta je da je podoben Črnemu Juriju ali Leonu Gambetti, pa glej premene, katere se nihče ne nadeja! Povsod je razstlanega trativa, ki bi gorelo, na gomile ga je, trebaš samo, da ti iskra švigne in požar je tu, ki se utegne daleč raztegniti, visoko švigati! . . . (Konec prih.)

Dopisi.

— rps. — **Iz Ljubljane** 29. aprila. [Izv. dop.] Ravno kar je v tisku pod naslovom „Ein Program Lajbacher Bürger“ celo 4 liste debela knjižica, ki obsega naslednje točke: 1. Ljubljanski meščani hoté mir v mestu. 2. Oni gojijo načelo pravne države, konstitucionalno, svobodno vredjenih razmer, humanizem in potrpljivost. 3. Pripoznavajo opravičenje narodnosti. Ona naj se čista — in goji po razmerah istinite potrebe, pa vendar ni celoti ni posameznemu na škodo, da se dosežejo viši intelektualni, moralni in ž njimi naravno zvezani gmotni nameni. 4. Nikdar še ni bilo naroda — države brez vere. Ljubljanski meščani se svoje trdno držé. Pripoznavajo vzvišeni poklic in dostojnost duhovnikov kakor njih ravnopravnost in ravnodolžnost (Gleichverpflichtung) kot državljani. 5. Spoštujejo mnenje drugače mislečih, različna mnenja naj nimajo niti v društvenem niti v kupčijem življenju škodljivega vpljiva. 6. Svojih meščanskih pravic so hote posluževati prosto, trdno se držaje ravno razvitih načel, mujali se bodo, da jim pridobé razširjeno veljavo ter da se mladež odgojuje v enako realnem in objektivnem duhu. 7. Zahtevajo od zavoda porotnikov, da vsacega zdatno brani proti napadom po časnikih (tisku). 8. Vsakokratni mestni očetje in župan naj imajo vedno v spominu, da zastopajo skupnost meščanov, tedaj morajo skupnemu blagru podrediti vse druge oziró. — Ta famozna knjižica potem nekoliko razvozljuje navedene točke, pravi, ka so ljubljanski meščani vsi vkup največe, najmočnejše društvo (kar že vrabci po strehak čvkaajo), premele za nameček še nekoliko besed n. pr.: mir, neodvisnost, postavnost, ravnopravnost, potrpljivost itd. ter konča z genijalnimi besedami „Auf freundliches Wiedersehen.“ Kaj ta knjižica namerava in kdo so njeni očetje, je do sedaj še neznano, vsakako je gotovo, da veje iz programa pravi pravcati duh ljubljanskih meščanov, kar kaže zlasti točki 5. in 7., iz katerih se razvidi, da jih je delal kdo, ki se boji zamere, ker bi zbog tega utegnil za kaka 2 kr. manj rožičev ali fig prodati. S 7. točko pa bi bil najden prav istiniti „Insektenpulver“ proti vsem žurnalistom, kajti vsacemu malemu krojaču in krpaču bi morali zadostiti porotniki in obsoditi časnikarje. Opomniti je še, da so ti častitelji ravnopravnosti svojo knjižico le nemški dali v tisk, kar kaže zopet stare meščljne, ki niti reklame ne umejo. To bo tedaj kaka strankica za se, pa vsaj ne po baronu Konradu zaželena „Mittelpartei“? Videli bomo v kratkem, kaj in kako, če bo dopustil prostor bomo dotične meščljne drugokrat dali na trlice. —

K. Iz Metlike 1. maja. [Izv. dop.] Nemila smrt nam je zopet jako vrlega in velespoštovanega narodnjaka vzela. Včeraj opoldne je umrl velečastni gospod Janez Škofic, župnik na Suhorji, 51 let star —

na plučni vnetnici. — Še v sredo je s. mašo služil ali ni jo dokončal, shrnil se je pri oltarji, in v posteljo prenešen, je že v petek po noči ob besedo prišel, in v nedeljo je svojo blago dušo izdihnil. — Skorej bi rekel, da je njegova zguba nenadomestljiva. Kar je on za olikanje, za blagor njemu izročeni duši storil, je neprecenljivo in velike hvale vredno. — S čisto pustega kraja, kjer ni nič kot trnje, koprive in brinje rastlo, je on z nevtrudljivim pridom — raj naredil. — Njive, trtje, vrte z najlepšim sadjem in cveticami, vse v najlepšem zglednem redu kinčajo kraj, kjer je popred čista puščina bila. Sadna in murvena drevesa v vrstah, prva ravno zdaj v prekrasnem cvetu, dajo zares raju podoben pogled, in ravno zdaj je nemila smrt tako pridnemu in zaslužnemu možu dalje delovanje zaprla. Ne morem vseh zaslug do konca popisati, omenim le to, da je Njih Veličastvo spoznavši velike zasluge rajncega blagovolilo njemu red Franc Jožefa podeliti. Naj v miru počiva!

Iz Lesca 30. aprila. [Izv. dop.] Popotniki iz raznih krajev nam pripovedujejo, da se domoljubni slovenski narod misli v veliki množini našega tabora udeležiti. Že smo čuli, da nas mislijo počastiti cela sokolovska društva iz Ljubljane, Kranja, Planine in Ipave; naznanila smo že čitali, da se bodo udeležili rodoljubi iz vseh slovenskih pokrajin, tedaj bomo na gorenjskem taboru, kjer nam žuga najhujši germanizem, pravo zedinjenje Slovencev praznovali. Iz Zagreba se nam je dopisalo, da smemo tudi gostov iz Hrvatske in Slavonije pričakovati. Ako se tudi to uresniči, potem se bo z leškim taborom začelo jugoslavensko zedinjenje vršiti. Če le kakega vremenskega zadržka ne bomo imeli, bo naš tabor gotovo najbolj obiskovan in sicer že zaradi krasnega obljudenega kraja samega na sebi, posebno pa tudi zato, ker se bo blizu železniške postaje taborovalo. Ker nameravajo ustanovitelji tabora postaviti z ustanovitvijo kakega društva za duševni in materialni blagostan naroda pravi spominek rajnemu narodnemu boritelju dr. Tomanu, tako se oni od narodnjakov nadejajo zdatnih pripomočkov. Slovenci iz vseh pokrajin in naši pobratimi po krvi in jezici pripravljajte se na naš tabor in pridite povekšati sijajno svečanost narodno; za to vas vabimo že sedaj uljudno po tej poti, kakor hitro bo pa vročilo se privoljenje, bo dotični odbor razposlal svoja povabila. Zberimo se na tisoče in tisoče, izrecimo svoje želje javno in glasujemo enoglasno, da zahtevamo enake pravice kakor drugi narodi v Avstriji, s katerimi moramo tudi enake težnje nositi in vlada si bo gotovo prizadevala, da tudi enkrat nas usliši.

Z. — Iz goriške okolice, 29. apr. [Izv. dop.] Do leta 1869 so bili na Goriškem vsi Slovenci še precej složni in edini. To leto pa so se razcepili v dve stranki, katerih ena se je imenovala stranka „Mladoslavencev“ in se je zbirala okolo dra. Lavriča. Tej stranki je bila „starejša stranka“, ki se je držala prof. Marušiča in okraj. glavarja Winklerja, premlačna. Mladoslavenci so hoteli vse z enim skokom doseči, stari pa so hodili počasno pot in niso pozabljali, da je narodnemu gibanju nasprotna vlada, pa tudi tukajšno laško in nemško prebivalstvo. S povoda interpelacije dveh slovenskih poslancev v goriškem zboru zaradi zedinjene Slovenije je prišlo med tema strankama do javnega razpora, ki se je očitno kazal najbolj pri zadnjih volitvah. Nasledek tega razpora je bil, da sta pri zadnjih volitvah padla dva moža, ki sta v prejšnjem deželnem zboru štela med najdelavnejše ude goriškega zbora. Že to in mnoge druge skušnje so bile izbudile med nami gorko željo, da bi se razpor poravnal. Ta želja se je bila izrekla tudi po vseh slovenskih časopisih. Mnogim se je zdelo najprimernejše, ko bi se sloga napravila v političnem društvu „Soča“, kajti novo društvo snovati prav za prav ne kaže, in ko bi se tudi osnovalo, ostalo bi vedno neko rivalstvo med starim in novim društvom, tako da bi goriški Slovenci vendar nikdar ne prišli do složnega političnega sodelovanja.

Da bi se dalo to doseči, je bil gosp. Kerševan, župan v Dornbergu, sprožil pri občnem zboru „Soče“ 13. t. m. predlog, da naj bi sedanji odbor Soče, kateri zastopa samo eno stranko na Goriškem, prostovoljno

odstopil, in da bi se potem po dogovoru izvolil nov odbor iz obeh strank, tako da bi si obe stranki podale roke v spravo in zedinile vse moči cele grofije goriške v združeno delovanje na korist naroda slovenskega.

Akoravno je Kerševan ta svoj predlog prav dostojno in zmerno razložil, brez da bi se bilikake osebe dotaknil, zbudil je nepričakovan hrup med Sočnim odborom, in pustili so nekteri gospodje vse ozire na strani in jeli so Kerševana osebno napadati in tako vsakega, kateri je podpiral K.-ev predlog. Ker pa je ta predlog ogromni večini nazočih družnikov Soče, med katerimi je bila cela inteligencija društva, jako dopadal, so odstopili odborniki prostovoljno in upati je bilo, da bi se zaželeni sprava in združenje med tem dovršilo, ker je bilo skleneno, da bi se še le pri drugi seji nov odbor volil. Opomniti je še, da se je bil dosednji predsednik Soče, obče spoštovani dr. Lavrič odpovedal predsedništvu še med sejo in naznanil, da izstopi tudi iz dež. zbora. Uzrokov za ta izstop sicer ni naznanil, ali najbrže je to storil zaradi svojega slabega zdravja.

Po tem dogodku je bil sklican občni zbor Soče na 27. aprila in bila je na dnevnem redu volitev novega odbora. Kerševan in ti, ki so bili učinili odstop starega odbora, so želeli resnično spravo in so predložili Sočnemu staremu odboru poslednjič kot pogoj sprave, da bi se izvolil odbor Soče tako, da polovica udov pade na stranko starega Sočinega odbora, polovica pa na drugo stranko. Ob enem se je naznanilo tem gospodom, da drugi stranki ni na tem ležeče, da bi spodrinili iz Soče dosedaj vladajočo stranko in na njeno mesto sebe posadili, ampak do sprave, in da ako se sprava ne dožene, noče boja pri volitvi in tudi nobene posla v „Soči.“ Prišel je dan volitve in vse je na to kazalo, da bi bila sprava mogoča, posebno potem, ko je bil posrednik gosp. Dolenc predložil imenik novega odbora.

Ali pri volitvi se je pokazalo, da stari odbor ni hotel pristopiti občni želji po slogi, ampak da hoče „Sočo“ v svojih rokah obdržati in po svoje naprej politkovati. Po mnogih agitacijah, katerih tu ne bom javno našteval, da nesloge še bolj ne utrujem, so bili z nova izvoljeni vsi stari odborniki, in upanje, da se složimo vsi, je splavalo po Soči v morje. Opomniti je, da so bili skoraj vsi inteligentni udje Soče za spravo in da so tudi tako volili.

—cs. Iz Dunaja 27. aprila. [Izv. dop.] Naj mi bo dovoljeno Vaše bralce pozorne storiti na občeokristno podvzetje, katero se tu ravnokar snuje. Nasproti mnogo in po vsej pravici grajanim spekulacijam, po katerih se je za časa tako imenovanega „Gründungsschwindel“ toliko zavodov sklicalo v življenje, nam je jako prijetno, ka vidimo snovati zavod, kateri se ne naslanja na nikakoršno sleparijo, ampak na resno delovanje. To je namreč splošna vložnica (allgemeine Depositenbank), ki bo prihodnji teden izdala svoje delnice v podpisavanje. Ta zavod je hranilnica, v kateri se za vloge občinstva počenši od 1 gold. plačujejo veče obresti nego doslej, manipulacija je prosteja in krajša. Vloženi denarji se v eskomptnem in hipotekarnem oddelku oddajajo obrtniki in posestvu. Ogromni dobički avstrijskih in ogerskih hranilnic, od katerih nekatere osnovane na delnice, plačujejo do 50 pret. dividende, opravičujejo nado, ka se bo tudi splošna vložnica dobro obnesla, zlasti če se pomisli, da se bodo delnice izdajale al pari. —

Politični razgled.

Notranja zmešnjava cisalajtanska je od dne do dne — ne večja, ampak bolj očitna. Centralistični državni poslanci morajo grenke požirati, ker ne vedó sedanjemu ministerstvu delati prave opozicije. Nemške novine svoje poslance grdo obirajo in jim navetujejo, naj vladi davkov ne dovolijo. Ustavoverni poslanci so med seboj nesložni. Rechbauerjeva svojbina je v drž. zboru napravila za-se posebno shodišče, ustavoverni veliki posestniki se hoté bajé zgubiti v Hohenwartove mreže. Poljaki so v svojem shodišču proti prošnji ministra Groholskega izvolili si Groholsko-

vega nasprotnika za svojega predsednika. Shodišče „desnega središča“, v katero zahajajo tudi Slovenci, hoče baje glasovati proti Hohenwartovim „reformatoričnim“ predlogom, češ da državni zbor deželni zborom nima ničesa dajati. Prejšnji minister Petrino je neki hud nasprotnik Hohenwartovih predlogov. Vse to kaže, da ali v Avstriji avstrijske stranke več ni, ali pa da je ministerstvo ne vé poiskati in da Hohenwartovi tovariši nikakor ne zaslužijo priimka „avstrijskega ministerstva.“ Ako je „Vaterlandu“ verovati, je res tudi ministerstvo sprevidelo, da tako ne gre naprej; torej neki misli državni zbor in centralistične deželne zbore razpustiti, in tako dobiti federalistično večino v državni zbor. Stvar se lepo glasi, vendar se nočemo prezgodaj veseliti, ker smo vajeni, da se nam naše nade zgubljajo po zraku in nezmožnosti.

Državni zbor, ki bi bil moral prvi dan po Hohenwartovih predlogih vedeti, kaj mu je s svojega stališča z njimi storiti je še le v torek volil odbor, ki se bo o predlogih posvetoval. Značajno je, da so morali 3krat voliti, predno so zveržili odbor, v katerem imajo centralisti ogromno večino in le še Poljaki malo manjšinico. Slovencev ni nobeden voljen. Čemu neki še sedé na Dunaji, če tam vse brez njih opravijo, če se nihče za-nje ne zmeni in če se tudi njih nobeden ne oglasi za domačo stvar!

Središnji odbor narodne stranke na Hrvatskem je oglašil v „Braniku“ oklic na volilce, katerim priporoča sledeče kandidate: Za županijo zagrebačko: Josip Šušeković, kanonik; Antun Čop, inženir; Gjuro Balaško, obrtnik; Drag. Domjanić, posestnik; Tito Ožegović, posestnik; Franjo Reizer, posestnik; Ivan Kralj, župnik; Josip Torbar, direktor realke; Mate Sladović, posestnik; Ivan Pintar, inženir. Za županijo varaždinsko: Josip Milčić, selski sudac; Slavoljub Fink, župnik; Dr. Stjep. Spevec, profesor; Mavro Brooz, župnik; J. Vuković, župnik; Mio Bešvir, župnik; D. Antolek Orišek, pristav. Za županijo križevačko: Martin Ožegović, vel. sudac; Julio Bubanović, vel. bilježnik; Josip Beruta, župnik; Ivan Miković, kanonik. Za županijo virovitičko: Pavao Kolarić, predsednik hranilnice; Lazo Popović, župnik; Luka Užarević, župnik; Dr. Ignjat Brlić; Franjo Lampe, župnik; Dr. Fr. Kviring; Ivan Vončina, lastnik tiskarnice; Franjo Regen, župnik. Za županijo riečko: Vjenc. Turković, trgovec; Matija Mrazović, odvetnik; Dr. Franjo Rački. Za županijo požeško: Josip Miškatić, redaktor; Josip Turelli, vel. bilježnik; Josip Muzler, kot. sudac. Za županijo sriemsko: Ilija Perkačanski, župnik; Živko Odžić, župnik; Janko Tombor, župnik; Dr. S. Dimitrijević, kr. javni bilježnik; Dr. Alex. Rogulić, odvetnik; Pajo Grčić, odvetnik. Za grad Zagreb: Nikola Krestić, odvetnik; Ante Jakić, trgovec; Matija Mrazović, odvetnik. Za Varaždin: D. Pust. trgovec; Ivan Jagić, župnik. Za Osiek: Ilija Topalović, administrator župe; M. Aksentijević, trgovec. Za Bakar: Bartol Smajić, posestnik; Dr. M. Derenčin, kr. javni bilježnik. Za Karlovec: Dr. M. Makanec. Za Križevce: Dragutin Ferkić, župnik. Za Koprivnico: Viktor Špišić, odvetnik. Za Sisek: Tomo Novak, trgovec. Za Virovitico: Mirko Hrvat, odvetnik. Za Vukovar: J. Kristić, obrtnik. Za Djakovo: Dr. Franjo Rački. Za Rumo: Svet. Nikolajević, odvetnik. Za Krapino: Josip Borovečki, administrator župe. Za Samobor: Milan Vizner, lekarnik. — Zagrebačka kandidata Mrazović in Jakić še kandidirata na dveh krajih, iz česar je sklepati, da volitev v Zagrebu ni posebno varna, a da sta omenjena kandidata neobhodno potrebna v zboru.

V nemškem državnem zboru ste se napravili dve stranki gledé Alzasije in Lotringije; ena hoče ti deželi združiti s Prusijo, druga bi jih rada pustila samostalni. Bismark hoče imeti ju združeni s Prusijo in tako se bo de stvar tudi rešila in ko bi se napravilo 300 strank.

Če je bilo že do zdaj malo poročati izpred Pariza, moramo denes skoraj čisto molčati. Ena vest je protivna drugi. Gotovo je, da se naprej bijejo in uničujejo, in da gré zdaj glavno prizadevanje Thiersove vlade na to, odvzeti upornikom trdnjavo Issy, in da uporniki trdnjavo branijo. Po telegramih zmaga zdaj ta zdaj ona stranka, kakor je telegram v svet

poslala ta ali ona. Mirno se francoske homatije ne bodo razvzlele in zdaj jim še ni videti nobenega konca.

Razne stvari.

—r.— (Ljubljansko gledišče.) Predstava, katero je napravilo dram. društvo preteklo nedeljo na korist gosp. Meden-a, je napolnila gledališče, kar je dokaz, kako je beneficijant priljubljen pri slovenskem občinstvu. Napev iz opere „Lucia di Lamermoor“ so peli gosp. Meden in zbor prav izborno. Gospoda Medena je občinstvo takoj iz začetka divno nazdravljalo, na koncu pa štirikrat sklicalo na oder. Šaloigra „Diamant“ je brez vsacega dejanja, da se je res čuditi gosp. prestavljalcu, ka je bil tako pogumnega duha in je predstavil to šušmarijo. Vsem igralcem se je videlo, kako jim preseda neslana igra, zato jim pa ni bilo niti v skrbi, da bi jo dobrim igranjem napravili bolj okusno. Jako okrepčevalno se je tedaj prilegla burka „Suknjo doli.“ Gosp. Noll se je odlikoval dovtipom in mimiko, ravno tako gosp. Kajzel. Izmed krasnega spola nam gre dolžnost najprej čestitati gospici Erbežnik-ovi, ki je nastopila prvokrat. Ona bo zdatna in ljubeznjiva moč našemu gledališču, treba samo da se odvadi vsacemu novincu lastne bojazljivosti ter poletni čas porabi za poduk. Gospica Podkrajšek-ova predstavlja lepe vdove in mične gospe kakor nalašč.

—r.— (Dramatično društvo.) Predstava, dana na korist gospice Brusove in gospoda Šušteršiča je bila kljub poznemu času dobro obiskana. Občinstvo je vihrno izrazovalo svoje priznanje svoji ljubljenci g. Brusovi, ktera je pa tudi v igri: „Odkrila je srce“ mojsterski igrala. Izmed gospodov so se skazali ta večer posebno g. Grasel, ki je čez dolgo časa zopet nastopil, gosp. Noll, kot ljubeznjiv gozdnar in gosg. Kajzel z jako drastično igro. Izborna je igral gosp. Šušteršič v ponovljeni igri „Živomrtva zakonska“ in si pridobil obilo pohvalo.

* (Zdravnik v Slov. Gradcu.) Iz Gradca se nam piše, da se služba c. kr. okrajnega zdravnika v Slov. Gradcu še ni razpisala in da se tudi ne bo, ker se zdaj pri graški namestnji ravno posvetujejo o organizaciji štirskih fizikatov; kakor zdaj stvari stojé, zgubi Slov. Gradec bržkone svojega c. kr. okrajnega zdravnika, in bi bilo tam lepo mesto le za praktičnega zdravnika, ker je zdaj v Slov. Gradcu samo en kirurg.

* (Razpisane službe.) V Rožku na Koroškem je razpisano mesto c. k. notarja, ki mora znati slovenski jezik. Prošnje naj se v 4 tednih izročé notarijatski komori v Celovcu. — Pri c. k. okrajni sodnji v Mariboru je razpisana služba c. k. okrajnega pristava. Znanje slovenskega jezika v razpisilu ni tirjano — čemu tudi, če nobeden dosedanjih uradnikov slovenski ne zna, zakaj bi moral znati novi pristav? Prošnje do 14. maja po službeni poti. Letna plača 800 fl. in s časom več.

* (Uradniška spovednica.) Iz Postojne se nam piše o ondotnih uradnikih: C. k. okrajno glavarstvo v Postojni: Okrajni glavar Globočnik govori in piše slovenski; komisar Docrat govori kranjsko „špraho“, vendar zapiše v najnovejšem času tudi kako slovensko besedo; komisar Hočevar dobro govori in piše slovenski; avskultant Šanda govori in piše slovenski; finančni referent vrli narodnjak Robič piše večidelj in govori dobro slovenski; inženir Pilc je poljskega rodu, bi zadostoval denašnjim tirjatvam, ko bi se bolj slovenski učil; katasterski geometer Wunder in referent Petrašek, oba Čeho-nemca ne razumeta nič slovenskega*); okrajni zdravnik dr. Razpet piše in govori slovenski; okrajni ranocelnik Z(c)epuder, Idrijčan, ljubi kranjsko „špraho“; finančni komisar Maly, po rodu Gorénjec, študira kranjsko „špraho“

*) Radovedni smo, kako se od vseh občin tega okraja enoglasni sklep uresniči, kateri tirja, da mora prihodnji katasterski operat izključljivo v slovenskem jeziku dognati biti. To našo pravo bomo ob svojem času toliko odločneje tirjali, nego smo bili na ta sklep vsled odločbe c. k. finančnega ministerstva, ddo. 27. julija 1867, št. 25590, naznanjene po okrožnici od c. k. okraj. glavarstva postojnskega, ddo. 4. prosinca 1868, št. 5812, uvedeni.

Dopisnik.

in „Naturgeschichte“ Slovencev; telegrafist Lee b', trd Nemec, koj mrzličen postane, če kaki slovenski telegram vidi. C. k. davkarija v Postojni: Davkar Sedlak, bi rad današnjim tirjavam zadostoval in se slovenski učil, pa ima nekako bojazen; kontrolor Smole, ljubi kranjsko špraho, slovenski ne zna. — C. k. okrajna sodnija v Postojni: Okrajni sodnik Urbas govori in piše slovenski še precej, pa ne rad; pristava: Mühleisen govori in piše še dobro slovenski, Grčar Vojteh, kakor dijak, sedaj Adalbert Gertscher, zna govoriti in pisati slovenski; kancelista: Negovetič in pl. Garzaroli lomita le kranjsko „špraho“, drugi

vendar slovensko piše če mu kdo narekva, prvi ne; odvetnik dr. Deu ne zna govoriti ne pisati slovenski; notar Bezeljak, naroden mož, govori še dobro slovenski, pa ne pokaže nikakega slovenskega spisa.

* (Südslavische Zeitung) bode izhajala od 5. maja počenši kot dnevnik, a ne kakor se nam je zadnjič v naglici izpod peresa zmaknilo, kot tednik.

* (Slovensko pravniško društvo) v Ljubljani združeno s podporami za pravoslovce se bode v kratkem osnovalo v našem središču in vse prijatelje pravniskega narastaja prosimo že za naprej za dobrohotne svete. Tako bremo v „Pravniku.“

Listnica vredništva.

G. in v Gradcu: Hvala za prijazno pojasnilo. Z om enjenim nam jako ustrežete in se bode dalo krasno porabiti.

Janežičevega slovnika slovensko-nemški del

se želi kupiti za neko javno knjižico na Dunaji. Kdor bi ga hotel prodati, naj se blagovoli oglašiti pri vredništvu „Slov. Naroda“ in naznaniti pogoje, pod katerimi bi hotel slovník oddati.

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah
prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obro-
čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz
najfinejšega šagren-usnja s pozlačeno klju-
čavnicco in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50;
velike gld. 3, 3.40; prav velike gld. 3.80,
4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemonnais, za gospe, gospode
in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali
gumi-trakom po krajci. 35, 50, 85; fini gld.
1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po krajci. 40,
60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld.
2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma in denarone s praktičnimi predeli
po krajci. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30,
1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne knjižice (notiz) krajci. 10, 15, 20,
25, 30; najfinejši v usnji vezane krajci. 40,
50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s za-
porno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70,
3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po
velikosti.

Waterproof-popotni kovčegi, praktično
upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80,
3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.

Potne sklenice s kupico in usnjem prevle-
čene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti.
eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1;
najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2,
2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20,
1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl.
1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 po-
dob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 po-
dob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18,
slednji v najnovejši krasotni obliki.

Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva
lepa napeva, jako pripravi za darila in
kinč salona. V obliki pol osmerke, najele-
gantneje vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11,
najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke
ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16,
18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14,
16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične
gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisilnim
orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Nesesešerji najokusneje izdelani z vsemi šival-
nimi potrebščinami po krajci. 45, 60, 80,
gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav
veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50,
5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10,
12, 14.

Pahlje za ples in šetanje

v naječi zberki. Ena priprosta, lepa, krajci.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjšé naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40,
60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasneje oprav-
ljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5;
Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo,
ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50;
najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najboljši glavnik iz trdega kavčuka.

Česalni glavnik krajci. 15, 20, 25, 30, 35;
1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z
ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik
kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15,
20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20,
25, 30; 1 žepni glavnik s zrcalom in kr-
tačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene
krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača
za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85,
gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko
kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld.
1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe
kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte
kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov
velikega Glycerinovoga mila gld. 1.15; 12
velikih kosov mila iz grenkih mandelnov
kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega
mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50;
dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega
sadjja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfine-
jših listov papirja s povoljnimi črkami in
imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pe-
čatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še
finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavitki
gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih
na nov patentiran način gumiranih, s po-
voljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60;
500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potova-
niji je dober Lefauchaux-revolver, s kterim
se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji,
brez da bi se petelin napel; razen te hi-
trosti to orožje tudi daleč nese, na 7 mili-
metrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50;
na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4;
na 12 milimetrov gld. 19, patrone gld. 4.50.

Pestni revolverji 5" dolgi po gld. 8.50,
patrone gld. 3.50.
Resna beseda kadilcem! Neredko se pri-
peti, ka po slabem papirju za cigarete o-
stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju.
Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka-
diti turški tabak brez papirja prav prijetno.
1 steklena cev, v katero se nabaše tabak,
ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo
velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in
solnčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marela gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50;
Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld.
3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld.
5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solnčniki. Pomladni solnčnik iz lionske
svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld.
2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; ve-
lik solnčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20;
iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno
podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki
gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic,
za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angleš-
kih koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85,
95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-
jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr.
20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitne žlice iz bessemer-jekla, dobro po-
cinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spre-
mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85,
finejših gold. 1.20; dvanajstorka žlice za
kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami,
boljši kot navadno kineško srebro, ker se
predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z
močno srebrno ploščo, se prodajajo le v
podpisnem bazaru. Poročstvo za kineško
srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10
let. 12 žlic le gl. 16.50, žlice za kavo
gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic
gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90,
4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12;
1 solnica najelegantnejša oblika gld. 2.40,
2.85, 3; štopnica (za poper) gld. 1.45, 1.90;
razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1
velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40;
1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40,
7; Slonjaki za nože v novi jako ele-
gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih
svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.80, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztraj-
nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35,
2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žlice za kavo gl.
1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr.
90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene
lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; kra-
sotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno
taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom
iz jantara v zalogi.

Najfinejši štatarski in angleški noži in
vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld.
2, 2.40, 3; z bivolko-košenim ročajem gld.
4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva-
najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50,
4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot
najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10"
po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

Najnovejši nesesešerji v podobi zlatih jajc,
v kterih je tul poln šivank, dvojni konci in
naprtnik iz kineškega srebra, veljajo le
kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim ste-
klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80,
gld. 1.

Angleške škarje najboljše baže: škarje za
izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje
za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje
kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65,
80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil-
nice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za
škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi sle-
pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat-
nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige
za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez-
rokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15;
fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v
kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se
daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone
Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra-
zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na-
pier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad-
miral Razor gld. 2; 1 Model Razor,
najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse
britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit-
vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za
briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45,
brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati
kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

Zabojček za briti in toaletu, fin, s ključ-
nico, z velikim zrcalom in naslednjimi po-
trebnimi reči: 1 fina angleška britev, 1
milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen
za brusiti in poostriti, 1 glavnik, 1 krta-
čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos
voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 skle-
nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja
za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših
peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton
kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1,
1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5,
10, 15, 20, 30, 40.

Ecritoires, elegantno polirani kovčeki, s
predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi
za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa
finega pečatnega voska le 35 kr.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todeco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.